

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 200
din 02.04.2014**

Dosar nr.: 706/2013

Petiția nr. 6407/04.10.2013

Petent: DC

Reclamați: Casa Locală de Pensii Sector 5 București, Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Sector 5 București

Obiect: impozitarea pensiei deși, fiind persoană cu dizabilității, era scutită de impozit

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentei

I.1.1. DC,

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1. Casa Locală de Pensii Sector 5 București

I.2.2. Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Sector 5 București

II. Descrierea presupusei fapte de discriminare

Petentul, persoană cu dizabilități, scutit de la impozitarea pensiei, potrivit legii, susține că i s-au impozitat drepturile bănești și astfel i s-a reținut suma de 1451 lei.

II. Citarea părților

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, s-a îndeplinit procedura de citare.

3.2. Prin adresele înregistrate cu 6407/14.10.2013 și nr. 6566/14.10.2013, părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Colegiu, la data de 11.11.2013. La termen părțile au fost absente.

IV. Susținerea părților

Susținerea petentului

4.1.1. Petentul susține că este persoană cu handicap accentuat, iar Casa Locală de Pensii Sector 5 i-a calculat greșit pensia întrucât aceasta nu trebuia impozitată.

4.1.2. Ulterior citației emise, petentul revine cu completări prin care susține că i s-a restituit suma de 1082 de lei, sumă restantă.

Susținerile reclamaților

Suștinerea Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului Sector 5 București

4.2.1. Reclamata susține că între Casa Locală de Pensii a municipiului București și DGASPC Sector 5 s-a încheiat Protocolul de cooperare al cărui obiect îl reprezintă furnizarea gratuită de date a persoanelor cu handicap aflate în baza de date a DGASPC Sector 5.

Astfel, reclamata arată că prin adresa nr. 43009/7.11.2013 raportările au fost făcute către Casa de Pensii București.

Casa Locală de Pensii Sector 5 București nu a comunicat un punct de vedere

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. În fapt, Colegiul reține că obiectul dedus soluționării constă în reținerea unei sume de bani, deși nu trebuia întrucât petentul este persoană cu dizabilități și, în conformitate cu prevederile legale în vigoare, veniturile acestor persoane nu sunt impozabile.

5.2. În drept, alizând faptele reținute în petiție, **Colegiul Director** se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când se induc distincții între situații analoge și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că, pentru ca o asemenea încălcare să se producă, „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoge sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nicio justificare obiectivă sau rezonabilă.

5.3. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv.** (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zucchero and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 para.91)

5.4. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director reține că pentru ca o faptă să fie calificată ca fiind faptă de discriminare, trebuie să îndeplinească cumulativ mai multe condiții:

a) Existența unui tratament diferențiat a unor situații analoge sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile.

b) Existența unui criteriu de discriminare conform art. 2 alin. 1 din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu modificările ulterioare.

c) Tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege ().

d) Tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluia scop să nu fie adecvate și necesare.

5.5. Examinând sesizarea petentelor și dispozițiile legale incidente, Colegiul Director constată că faptele prezentate constituie fapte de discriminare potrivit O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare. Petentl, prin puterea legii, este beneficiar al unui drept, respectiv acela de a nu i se impozita venitul, însă prin neglijența ori omisiunea instituției care avea obligația legală de a-l proteja, i s-a reținut o sumă de bani semnificativă pentru o persoană cu handicap grav.

Astfel, Colegiul reține incidența prevederilor art. 2 alin. 1 coroborate cu prevederile art. 10 lit h) din O.G. nr. 137/2000, republicată, la momnetul depunerii plângerii.

5.6. Colegiul ia act de eliminarea discriminării prin restituirea sumei de bani reținută, însă nu poate omite încălcarea dreptului petentului comparativ cu alte persoane cu handicap care au beneficiat de pensii neimpozabile, la momentul sesizării CNCD. Deși petentul avea certificat de handicap din 16.03.2012, respectiv 07.03.2013, Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului a transmis raportările cu privire la datele petentului către Casa municipală de Pensii în data de **7 noiembrie 2013**, dată ulterioară depunerii sesizării la CNCD și emiterii citației nr. 6566/14.10.2013.

Opinie separată exprimată de HI și SCS privind sancționarea faptei de discriminare:

5.7. Ordonanța nr. 137/2000, republicată, la art. 26 alin. 1, prevede sancționarea faptelor de discriminare cu amendă contravențională, fără să specifice posibilitatea aplicării sancțiunii de avertisment, ceea ce arată că legiitorul a considerat că aceste fapte, prin gravitatea lor, trebuie sancționate ca atare. Prin **O.U.G. nr. 19/2013** amenzile contravenționale au devenit mai mari, în motivare arătându-se că a fost nevoie de modificarea de urgență a **O.G. nr. 137/2000** „având în vedere:

- depășirea datei-limită pentru transpunerea corectă și completă în legislația națională din România a Directivei 2000/43/CE a Consiliului din 29 iunie 2000 de punere în aplicare a principiului egalității de tratament între persoane, fără deosebire de rasă sau origine etnică, și a Directivei 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă;
- scrisoarea Comisiei Europene de punere în întârziere a autorităților române [nr. C (2012) 3996 final], emisă la 22 iunie 2012 în Cauza 2012/2099, pentru neîndeplinirea obligației de stat membru al Uniunii Europene de transpunere corectă și completă a Directivei 2000/43/CE;
- scrisoarea de răspuns nr. 3.092/LO din 22.08.2012, prin care România s-a angajat să soluționeze aspectele sesizate de Comisia Europeană »până la jumătatea anului 2013«;
- faptul că prin promulgarea la data de 21 martie 2013 a Legii nr. 61/2013 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, proces legislativ inițiat în anul 2010, a fost asigurată transpunerea corectă a Directivei 2000/43/CE doar în ceea ce privește sarcina probei;
- faptul că parcurgerea unui proces legislativ pentru transpunerea corectă a celorlalte aspecte semnalate de către Comisia Europeană ar însemna o perioadă mare de timp, ceea ce ar duce la depășirea termenului asumat de către autoritățile române în fața Comisiei Europene;
- faptul că orice întârziere a autorităților române în transpunerea Directivei 2000/43/CE poate conduce la posibilitatea elaborării din partea Comisiei

Europene a avizului motivat ce poate declanșa faza contencioasă prin sesizarea Curții de Justiție a Uniunii Europene cu o acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor de stat membru;

- riscul angajării răspunderii României pentru încălcarea obligațiilor de a transpune Directiva 2000/43/CE și Directiva 2000/78/CE, ce poate avea ca rezultate plata unei sume forfetare, precum și a unor penalități cu titlu cominatoriu.”

5.8. Directivele Uniunii Europene în domeniu (ex. **Directiva Consiliului 2000/43/CE**, prin art. 15) și jurisprudența Curții Europene de Justiție solicită statelor membre Uniunii Europene aplicarea de sancțiuni efective, proporționale și descurajante. Neaplicarea unei amenzi contravenționale nu se poate considera a fi o sancțiune efectivă și descurajantă.

5.9. Prin aplicarea sancțiunii de avertisment de către CNCD România riscă sancțiuni aspre pentru neimplementarea directivelor Uniunii Europene în domeniul combaterii discriminării.

5.10. Mai mult, Curtea Europeană de Justiție a constatat în **Cauza C81/12**, soluționată la 25.04.2013 (având ca părți Asociația ACCEPT și Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării), că amenda contravențională trebuie aplicată chiar dacă între timp a intervenit prescripția: „*articolul 17 din Directiva 2000/78 trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări naționale în temeiul căreia, în cazul constatării unei discriminări pe motive de orientare sexuală, în sensul acestei directive, nu este posibil să se aplice decât un avertisment, precum cel în discuție în litigiul principal, atunci când o asemenea constatare intervine după expirarea unui termen de prescripție de șase luni de la data săvârșirii fetei dacă, în temeiul aceleiași reglementări, o asemenea discriminare nu este sancționată în condiții de fond și de procedură care conferă sancțiunii un caracter efectiv, proporțional și disuasiv*”.

5.11. Discriminarea a vizat o persoană cu dizabilitate, această categorie de persoane reprezentând în România un grup extrem de vulnerabil.

5.12. Discriminarea a fost comisă de o persoană juridică de drept public, ceea ce este extrem de grav. Autoritățile statului au obligația de a proteja persoanele vulnerabile.

5.13. În concluzie, considerăm că fapta de discriminare trebuia sancționată cu amendă contravențională.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Constatarea existenței unui tratament discriminatoriu potrivit art. 2 alin. 1, art. 10 lit. h) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată (**cu unanimitatea de voturi** ale membrilor prezenți la ședință);

2. Sancționarea reclamatului DGASPC Sector 5 București cu avertisment, potrivit art. 5 alin 2 și art. 7 alin. 3 din O.G. nr.2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare (**cu 5 voturi pentru și două împotriva** ale membrilor prezenți la ședință);

3. Consiliul recomandă părții reclamate să depună toate diligențele și să transmită în timp util datele/raportările persoanelor cu handicap grav pentru a beneficia drepturile

prevăzute și garantate de lege (cu unanimitatea de voturi ale membrilor prezenți la ședință);

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS Csaba Ferenc - Membru

THEODORA BERTZI – Membru

HALLER ISTVÁN – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

STANCIU CLAUDIA SORINA – Membru

Data redactării 16.04.2014

Redactat și motivat de ACF

AP

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal de 15 zile, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.